

emelte ki, elhomályosítva ezzel Szécsi Dénes nem mindennapi erényeit, melyekkel mind az egyház, mind a középkori magyar királyság érdekeit szolgálta.

Majnár Sándor (SZTE Móra Ferenc Szakkollégium)

Részletek Thomas Bendish életútjából

Korunk egyik építőköve az információ, melyhez ma már bármikor könnyedén hozzáférhetünk, így néha nem is gondolunk bele, milyen nehéz is volt a régi idők emberének ehhez hozzájutni. A történelem folyamán az információszerzés és az államok közötti információcsere alappillére volt a sikeres hatalmak létrejöttének. Az újkortól kezdve a diplomácia, az információszerzés egyre fontosabb szereplőjévé vált a nemzetközi kapcsolattartásnak. A megnövekedett jelentősége miatt az uralkodók elkezdtek arra törekedni, hogy állandó követségeket tartsanak fent a számukra fontos vagy a hatalmi politika céljából lényeges államok területén. A megbízottak kezében komoly felelősség összpontosult, hiszen országuk és uralkodójuk legfőbb képviselői voltak az adott területen, tehát igyekeztek úgy cselekedni, hogy az hazájuknak a legjobb legyen, azonban a királyhoz és az államhoz kötődő érdekeltségek néha nem voltak összeegyeztethetők különösképpen egy polgárháború idején.

Előadásom célja, hogy az 1640-es évek végének egyik angol követének a parlamentarista Sir Thomas Bendish-nek a konstantinápolyi követsége alatti tevékenységének egy részét ismertessem. Bemutatásra kerül az általános angol-oszmán kapcsolatrendszer kialakulása és működése a XVII. században, majd Sir Thomas Bendish életútja következik, végül pedig pozícióba kerülésének körülményei, majd a konkrét tevékenységének bemutatása.

Krizsán Bálint (Szegedi Tudományegyetem)

A Nemzeti Ujság 1845–1848

A konzervatív táboron belül többféle álláspont élt egymás mellett, melyek közül a Nemzeti Ujság egy mérsékeltebb nézőpontot képviselt a hivatalos konzervatív eszme mellett. Ám e mérsékelt elvek is többször változtak az 1848 előtti években. Amikor a nemesi származású Liphay Sándor 1845 elején átvette a lap szerkesztését, még egyértelműen támogatta a magyar kormányzatot, és kiállt a nagybirtokos arisztokrácia érdekeiért. 1846-ban a lap hasábjain kormánykritikus cikkek jelentek meg, amelyektől a főszerkesztő elhatárolódott, mégis veszített konzervatív tekintélyéből az újság. Habár eleinte egy mérsékelt középpárt megalakulását remélték, az utolsó rendi országgyűlés a megnyitásokor a reformhajlandóságot mutató magyar kormányzat támogatására szólított fel. 1848 márciusában a kortársak számára is érthetetlen eszmei fordulatot végrehajtva teljes mellszélességgel beálltak az új rendszer támogatói mellé; sőt, a Nemzeti Ujság volt az első sajtótermék, mely megtette ezt. A változások elsősorban a lapban megjelent cikkek és cikksorozatok alapján figyelhetők meg, melyekre jelentős

hatást gyakoroltak a korszak politikai és társadalmi változásai. Előadásom Liphay Sándor a lap élén eltöltött változatos, nagyjából három és fél évét kíséri végig, kitérve az 1840-es évek legfontosabb bel- és külföldi változásaira.

Deák Ádám (SZTE Móra Ferenc Szakkollégium)

A reformkori országgyűlések működése

Előadásomban a reformkori országgyűlések működését mutatom be. Először is kitérek az 1608. évi koronázás utáni első törvénycikk fontosságára, amely alapjaiban határozta meg az országgyűlések összetételét és szerkezetét. Ezután sorra veszem a diéta legfontosabb eseményeit kezdve azzal, hogyan is történt az országgyűlés összehívása, kiket és milyen módon hívtak meg. Majd ismertetem azt, hogy a vármegyék hogyan készültek ezekre a döntő fontosságú eseményekre: hogyan zajlottak a követválasztások és a követutasítások kidolgozása. Ezen belül részletesebben ismertetem Csanád vármegye követutasításait, melyek a kutatásom legfontosabb részei. Ezt követően bemutatom az alsó- és felsőtábla szerkezetét és működését, illetve kitérek a kerületi ülésekre is. Ismertetem a törvényjavaslatok tárgyalásának sorrendjét, módját és a szavazásokat, majd az elfogadott törvénycikkek kihirdetését. Végezetül beszélek a reformkori országgyűlések eredményeiről és a téma kutatásának fontosságáról.

Radakov Alen (Újvidéki Egyetem- Európa Kollégium)

A magyar kormány és az országban élő nemzeti kisebbségek viszonya az 1848/49-es forradalom és szabadságharc idején

Magyarország területén a 19. században számos nemzeti kisebbség élt: szerbek, románok, horvátok, szászok, svábok, horvátok, szlovákok, ruszinok stb. Amint e század folyamán a magyar értelmiséget elérte a nemzeti ébredés fuvallata, úgy ez a folyamat nem hagyta érintetlenül az ország területén élő kisebbségeket sem. Miután 1848-ban kitört a forradalom és a szabadságharc, nem csak a magyarok és a császári seregek fogtak fegyvert a céljaik elérése érdekében, hanem valamennyi Magyarországon élő nemzetiség is. A kisebb nemzetiségek leginkább a Honvédség kötelékében, a magyarokkal együtt harcoltak az osztrák csapatokkal, míg a szerbek, a románok, a szászok és horvátok a magyar csapatok ellen, saját nemzeti céljaik megvalósítása érdekében.

A legtöbb tudományos munka, monográfia és cikk, melyek a dicsőséges 1848/49-es forradalmat és szabadságharcot vizsgálják, leginkább a magyar kormány illetve annak csapatai és a Habsburg korona közti viszályról írnak. A Honvédség összecsapásait a szerb, a román vagy a szász csapatokkal több munka részletesen ismerteti, elhanyagolják azonban azt az összetett politikai viszonszerkezetet, amely a nemzeti kisebbségek és a magyar vezetők között alakult ki. Fontos tehát beszélünk arról, hogy a nemzetiségek önmeghatározásukért folytatott harca, amely a szabadságharc alatt a fegyverek